3.

Laula laula laasikene,
Laasil ilus häälekene,
Musta kuke kurgukene,
Padi kana kaelakene;
Peaks ma piisa wiina saama,
Öllest ma ei hooligi.
Sest mo kurk läks kergemasse,
Suu lagi lahkemasse.
Siis ma laulaks linnu keele,
Teeksin häälta tedre moodi,
Pajutaks ma pardi moodi,
Ätälitseks ma ani moodi.
Kui ma üks kord saan ära minna,
Ala selle musta mulla,
Walge laudade wahele,
Kena kirstu keskeella;
Seal aga saab suu seista,
Keel ka waene waid olla.
Seal aga us sid röömustawad,
Nüüd meil tunaks tooreesta.
Siis nad moki muigutawad,
Röömsast wüsi wingerdawad.
(iga ria järel kaskee)

4.

Oh ölut ilusakene
Mo meelest magusakene,
Kus sa jääd?
Kui ma suren!
Teiste meeste näägelda,
Ja wana naeste riielda.

5.

Sinder Marti, sander Marti,
Arepere Marti meile tulnud.
Heila Marti ooteti,
Täna on ta tänna tulnud.
Mart on tulnud kaugelt maalta,
Sini pilwede seasta,
Walge pilwede wahelta.
Mart aga tuleb öue waatma,
Kas on riidad rinnu öues
Aedad palujal lahti tehtud.
Mart aga tuleb,
Mart aga tuigub.
Olge head pere papa,
Tehke ukse laud lahti,
Laske sisse ka tulla!
Selle palumisega ei lähe Mardid mitte tuppa, waid laulawad edasi:

Mart on tulnud kaugelt maalta,
Üle soo ja üle raba,
Üle soo sihwa sahwa,
Üle raba rihwa rahwa.
Mardi küi ned küll metawad,
Jala warwad walutawad.
Pere mees pere mehekene,
Tehke lahti laiad uksed,
Laske Mardid ka tänna tulla!
(Ei lähe weel tuppa, waid laulawad edasi)
Mart aga tuleb maada mööda,
Maada mööda, teeda mööda;